

Redactie: Elly Boeschoten, Sjoerd van der Werf, Agnes Dubbeld, Hanny Meskers, Cees Dubbeld en Wil Wigbout.

Alweer het laatste clubblad van het jaar. Zoals gewoonlijk vliegt de tijd. Tussen het maken van twee clubbladen in zijn Cees en ik naar Amerika geweest. Nadat we daar de kerstballen al in de boom hadden gehangen werden we thuis geconfronteerd met het Sinterklaasgevoel. Het was even een omschakeling, maar de gedichten en surprises vlogen ons om de oren.

Na inspiratie te hebben opgedaan hebben we ons huis maar leuk in de verlichting gestoken.

Het interieur volgt zo spoedig mogelijk. Eerst het clubblad.

Wat hebben we zoal voor u in petto. Natuurlijk een voorwoord van de voorzitter, die deze keer ook wat minder prettig nieuws heeft.

Verder zijn er nog een paar vakantie verhalen die het vorige clubblad net niet haalden.

Meiny Hus heeft deze zomer meegedaan aan de Transplant Games en dat was toch een zeer bijzondere gebeurtenis, natuurlijk mocht Chris mee als supporter.

Tirshka, de boot van de familie v.d. Hoek ging eindelijk het Amstelmeer af en doet hierover verslag, het was een spannende aangelegenheid.

Verder zijn Hanny en Cees nog op pad geweest om via hun onnavolgbare keuzesysteem weer een slachtoffer te interviewen. Nan Rotgans laat ons meegenieten van de manier waarop hij en zijn fokkemaat een dinsdagavondzeilwedstrijd beleven. Volgens mij moet Nan maar een grotere boot kopen, want als je zo ontspannen zeilt willen er veel meer fokkematen mee. Ook hebben we lekker mosselen gegeten en willen u graag laten meegenieten van deze avond.

Bent u op de najaarsvergadering geweest, dan weet u wat er is besproken, maar was u er niet, dan kunt u de belangrijkste punten lezen in de notulen.

Verder heeft de vereniging weer een Optimist in de aanbieding, zijn er nog wat wist u datjes en is er een concept-agenda voor 2006.

Het winterprogramma begint op zondag 8 januari 2006 met een nieuwjaarsreceptie. De olieballen worden die dag vers gebakken, dus wat wil een mens nog meer. Het is altijd heel gezellig zo aan het begin van het nieuwe jaar.

Op dinsdag 24 januari komt Martin Kedde naar ons clubhuis om te praten over onderkoeling.

Dit lijkt mij voor elke watersporter een belangrijk onderwerp en laten we nou eens zorgen dat het clubhuis vol zit. Is leuk voor de spreker, organisatie en uzelf.

Ook is er 21 februari een clubavond gepland, maar deze is even onder voorbehoud.

Op de clubavonden proberen we een voor elke watersporter interessant onderwerp aan de orde te stellen. Tevens zijn deze avonden er voor bedoeld om elkaar gedurende de winterstop af en toe in het clubhuis kunnen treffen.

Dit alles lijkt me toch genoeg leesvoer om de kerst mee door te komen.

Mocht u ons in het nieuwe jaar eens willen verblijden met een stukje voor het clubblad, het liefst gerelateerd aan de watersport of de activiteiten op de haven, schroom niet, maar bel, mail of fax ons.

Ik had de eer het laatste redactioneel van het jaar te schrijven en wil u dan ook namens de gehele redactie prettige kerstdagen en een heel goed 2006 toewensen.

Agnes Dubbeld-Klinkenberg

Copy voor het volgende clubblad inleveren voor 10 februari bij de redactie.

VANUIT DE PREEKSTOEL

Hallo allemaal

Ik heb vernomen dat er nog veel gesleuteld moet worden aan de boten, maar let u op het is zo weer 30 april, de winter afwachten duurt lang maar voor het sleutelen aan de boot is hij toch altijd weer tekort.

Maar er zijn ook mindere zaken in het nieuws.

Ik zei laatst nog "het is dit jaar goed gegaan met de inbraken en vernielingen op de haven".

Ik weet nu ook dat je dit niet meer moet zeggen, want op de valreep van het seizoen is er weer ingebroken en zijn er toch wederom vernielingen aangebracht op 4 boten.

Dit begint onderhand wel een diep treurige zaak te worden.

Haalde je vroeger je boot weg voor het weer, nu moet je hem weghalen omdat laten liggen vanwege dit soort activiteiten niet meer verantwoord is. Ik weet ook niet hoe we dit kunnen voorkomen want er is nu eenmaal weinig toezicht op de haven in de winter.

Dus het parool blijft, als je je boot laat liggen zorg dan dat er niets van waarde in de boot ligt en ook geen aanhangmotoren aan boord laten, gelegenheid maakt de dief.

Het is natuurlijk zo dat het bovenstaande alleen geldt voor diefstal, tegen vandalistisch ingestelde jongeren kun je helemaal niets doen.

Een oproep aan een ieder is dan ook, als je in de buurt van de haven bent, rijdt er dan eens overheen in plaats van erlangs. Kijk goed uit en meld het als je iets vreemds ziet.

Hoe drukker de haven hoe minder aantrekkelijk.

Maar er zijn ook leuke zaken. Zo is een aantal vrijwilligers druk bezig het interieur van ons clubhuis van een nieuwe lak- en verflaag te voorzien. Hier zijn we uiteraard heel blij mee.

Als u hierbij wilt helpen dan kunt u contact opnemen met Cees van Silfhout, tel 0227-593706.

Let ook eens op ons winterprogramma en kijk op onze website waarop door onze Webmaster Jan Bethbeder de laatste wijzigingen worden bijgehouden.

Ik wil iedereen een fijne kerst een goed uiteinde toewensen en uiteraard hoor ik het van jullie allemaal op de nieuwjaars receptie hoe u deze toch wel zware dagen bent doorgekomen.

Groeten Cees

UITNODIGING

*voor de Nieuwjaarsreceptie die wordt
gehouden op zondag 8 januari 2006
van 16.00 - 20.00 uur in clubhuis "de aak".*

NOTULEN VAN DE LEDENVERGADERING van 18 oktober 2005

1. De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom.

2. De notulen van de ledenvergadering d.d. 15 maart 2005 worden goedgekeurd.

Naar aanleiding van de notulen vraagt Wico of er al nieuws is over de starttoren en de stoelen. Betreffende de toren is na de discussie vorig jaar besloten tot sloop vanwege de hoge onderhoudskosten. Niemand was hier echt blij mee, maar n.a.v. de notulen in het clubblad zijn er 2 reacties van leden gekomen die de starttoren op willen knappen. 1 gegadigde verbond hieraan consequenties en de andere wilde dit doen in de vorm van sponsoring. Dit is voor onze vereniging het gunstigst en er is besloten een plan uit te werken met de gegadigde die het herstel en onderhoud van de toren voor de vereniging wil doen in de vorm van sponsoring. Zodra de plannen goed zijn uitgewerkt worden de gegevens vermeld in het clubblad.

Over de stoelen heeft een gesprek met de leverancier plaatsgevonden. Ze zijn aangeschaft en daar valt verder niets aan te veranderen. Wel zijn er op de werkdag speciale doppen onder de achterpoten geplaatst, zodat de vloerbedekking niet verder wordt beschadigd.

3. Er is een ingekomen stuk, maar dat wordt bij de rondvraag behandeld,

Bericht van verhindering is ontvangen van Theo Souren, Sjoerd v.d. Werf, Elly Boeschoten, Carolien Engel en Peter Jorksveld.

Verder deelt de voorzitter mee dat er betreffende het randmeer weinig nieuws te melden is, maar dat we alle ontwikkelingen op de voet zullen volgen.

4. Uitbreiding haven. Vorig jaar is in de ledenvergadering toestemming gevraagd betr. de uitbreiding van de haven. Er is thans overeenstemming met de gemeente om de andere kant van het Wierhoofd bij onze haven te betrekken. Financieel gezien komt er niet veel verandering. Binnen de huurovereenkomst krijgen we wel het dijkmagazijn erbij. Het gebruik hiervan was tot nu toe een gunst. We mogen het om niet gebruiken. Het wordt in hetzelfde contract opgenomen, dus voor 5 jaar met een optie op 5 jaar, dus langdurig.

Op de vraag of er nog onderhoud gepleegd gaat worden, is het antwoord nee. Als b.v. het dak in elkaar stort kan er over gepraat worden, maar het komt niet in het huurcontract.

Wichert merkt op dat er schades zijn die onder de verzekering vallen. De gemeente is eigenaar sinds 1996 en zal voor de verzekering moeten zorgen.

Gerard vraagt of om niet huren betekent dat wij ook het interieur kunnen aanpassen. Het zou goed zijn als dit formeel wordt vastgesteld.

Cees H. vraagt of het op diepte houden van de haven voor onze rekening is.

Dit is niet het geval. De gemeente zorgt voor de diepte van de haven, beschoeiing e.d.

Onze verplichting is het schoonhouden van de steigers, paalkoppen witten, rietvrij houden en acties die nodig zijn voor de veiligheid op de haven..

De gemeentelijke havenmeester is nog steeds het officiële opperhoofd, maar komt niet meer op de haven.

Volgens Fred moet er een inspectiesysteem op papier worden gezet i.v.m. de verantwoordelijkheid voor de veiligheid. Je moet kunnen aantonen dat je je plicht niet hebt verzaakt.

De MWV zit met hetzelfde probleem. Zou het geen idee zijn om dat op elkaar af te stemmen.

Dit laatste is moeilijk, omdat wij andere methoden hanteren. Bij de MWV is b.v. altijd iemand in het clubhuis aanwezig en dat is bij ons niet het geval.

Volgens Wico is de eenheid tussen beide verenigingen altijd goed geweest.

Ruud K. vraagt of het een idee is om een goede hogedrukspuit aan te schaffen i.v.m. het schoonmaken van de steigers. Hier wordt aan gewerkt.

5. Bespreking winterprogramma.

Michiel is bezig met het organiseren van een cursus TKN. Volgens opgave zou dit voor 15 avonden gaan kosten €265,- cursusgeld + €70,- boeken + €66,- examengeld. Dit leek ons wat duur.

Het laatste nieuws is dat de heer Gerrit Kuit, die les geeft op de RSG 10 lesavonden wil verzorgen voor mensen die al VB 1 en 2 hebben. De kosten bedragen dan €135,- cursusgeld en boeken- en examengeld zoals eerder.

Van de aanwezigen hebben Gerard Alleman, Sjaak Meskers, Cees Hos en Hannie Meskers interesse.

Wichert kent ook nog een paar gegadigden.

Wat niet in het winterprogramma, maar wel bij de opleidingen hoort is dat Renee Klok, Leontien en Marije Jongsma afgelopen zomer voor de laatste maal hebben geholpen met de lessen JZ 1. Zij worden bedankt voor hun inzet voor de vereniging. Dit wordt met een applausje ondersteund.

Hannie is voor de EHBO naar een avond over onderkoeling geweest. Was meer dan interessant en volgens haar heel geschikt voor de vereniging in het winteravondprogramma.

Volgens Cees H. heeft de KNRM een hele goede instructiefilm betreffende dit onderwerp.

Ruud K. wil graag een filmavond van b.v. het ONK – Ojollen en beelden van de reis van Wico en Virginia naar Zweden.

De volgende suggesties worden nog gemaakt: cursus ijsvissen en visbakken, weerman Jan Visser.

Jan B. wil Eric Mehlbaum vragen om ons weer eens met de neus op de wedstrijdregeld te drukken en daaraan voorafgaand kunnen de zeilers in de clinch over hun SW.

Florien vraagt of er dit jaar geen nieuwjaarsreceptie komt, want dit valt toch onder het winterprogramma.

Hierna wordt even gepauzeerd.

6. Agnes heeft een lijstje gemaakt van “sociale” activiteiten. Hieronder valt ook de nieuwjaarsreceptie en die wordt gehouden op zondag 8 januari van 16.00 – 20.00 uur. Arie is bang dat er dan geen oliebollen zijn, maar die worden natuurlijk vers gebakken.

18 maart voorjaarsvergadering – 22 april werkdag en 's avonds is er een buffet, waarvan het thema nog moet worden vastgesteld – 14 oktober werkdag en feestavond – 24 oktober najaarsvergadering en 28 oktober mosselenavond.

Jan heeft een lijstje gemaakt met de voorlopige wedstrijdplanning voor 2006.

Koninginnerace op 30 april (dit is een zondag, misschien moet het naar zaterdag) – 1^e dinsdagavondzeilen 2 mei - Open clubkampioenschap 10 en 11 juni – Havenwedstrijd 20 juni – KE Olympiajollen NNB – Amstelmeer Trophy 19 en 20 augustus – MWV – WVA Centaurwedstrijden 9 en 10 september en Palingrace 17 september

De tijdstippen van clubkampioenschap en Trophy zijn omgewisseld, omdat het clubkampioenschap voor de vereniging het belangrijkste is en dit dan voor de vakanties valt, dus verwachten we meer inschrijvingen en hulp.

Hij weet nog niet wanneer de wedstrijden van de MWV zijn maar informeert hiernaar.

Bij voldoende belangstelling is er ook een pinkstertoertocht en gehandicaptenzeilen.

Hannie vraagt of het jeugdzeilen, met name 4-4-14 dit jaar weer is.

Jan wil het graag voortzetten, maar hier komt nog een vergadering over in Medemblik.

Dit jaar konden de Optimistenzeilers met Koninginnedag meevaren op de Wieringer Aak. Hij wil dat in 2006 weer doen. Is leuk voor de jeugd.

Volgens de voorzitter is het dit jaar niet helemaal goed gecommuniceerd naar de jeugd toe, maar zal komend jaar op een betere manier gebeuren.

Piet W.: We zijn met instructeurs en cursisten van KB 1 en 2 een dagje naar Friesland geweest. Dit was heel geslaagd. Misschien hebben volgend jaar oud-cursisten interesse. Als dit op tijd bekend is kan het in het clubblad en op de site.

Hannie vraagt of er niet een vrouwensloep mee kan doen met de sluitingswedstrijden op het Marsdiep.

Het is zo dat je voor deze wedstrijd in kan schrijven bij de MWV. Je kunt dan ook een sloep huren en zelf bemannen- of bevrouwen. Het is dus een particulier initiatief.

Rene D. vindt het dinsdagavondzeilen heel leuk en vraagt of dit ook niet op de zondagmiddag kan.

We denken niet dat we hier mee moeten beginnen. Het is in het verleden geen succes geweest. Mocht er in de toekomst veel animo voor lijken te zijn dan kan het altijd worden opgestart. De doelgroep lijkt de dinsdagavondzeilers.

7. Rondvraag.

De voorzitter leest een ingekomen mail van Sjoerd voor betreffende; 1. De aanschaf van een rubber speedboot, omdat de aanwezige rescueboten niet in optimale conditie zijn, witte boot lek. Wordt in het bestuur besproken. 2. Het jaarlijks organiseren van een NK van een kleinere klasse b.v. Kolibri of Jan van Gent.

De voorzitter van de Kolibri vereniging, mevr. Van Buuren is aanwezig en meldt dat er nog geen programma is voor de wedstrijden van de kolibri's.

Aanvulling van Jan is dat Sjoerd en Theo hun vaardigheid als wedstrijdleader moeten bijhouden en het liefst met een jaarlijks NK.

Rob vraagt of de prijs wordt berekend per box of grootte van de boot. Het laatste is het geval.

Ruud van Leerdam wil nog een lans breken voor de Dorus Rijkers wedstrijd.

Ruud K. vraagt of er een schotel voor de t.v. kan komen. Wordt in het bestuur behandeld.

Tevens vraagt hij of de bovenste helft van het dijkmagazijn onder handen kan worden genomen.

Dit is al besproken in de bestuursvergadering en staat in de planning.

Cor stelt voor om het sociale gebeuren tijdens de centaurwedstrijden MWV –WVA te laten verzorgen door de organiserende vereniging.

Pieter zou graag een andere startprocedure hebben voor de dinsdagavondwedstrijd.

Hierop volgt een lange discussie over het voor en tegen van de veranderingen van het dinsdagavondzeilen,

meer onervaren mensen in grote en kleine boten, je voelt je soms Calimero, betere instructie, 2 rondjes zeilen en een kruisrak, aantasting concept, een formule die goed werkt moet je niet veranderen, veiligheid is belangrijk, groene vlag en naar boei 1, enz. De wedstrijdcommissie zal hier over nadenken en met een voorstel komen wat met de dinsdagavondgroep wordt besproken.

Wico vraagt nog of het clubhuis open mag als er b.v. voetballen op de t.v. is. In het weekend wel.

8. Hierna sluit de voorzitter de vergadering en dankt de aanwezige leden voor hun inbreng.

Te koop: Optimist

Prijs 500,- euro

Te bevragen bij: Ruud Bekema

Tel 0227-663353/ 06-12264579

Mail: vloot@wvamstelmeer.nl

De Optimist verkeert in prima conditie en ziet er keurig uit.

Deze boot is bij de zeilopleiding gebruikt.

Als je volgend jaar wil vissen een vergunning nodig hebt

Na de grootste vis een nog grotere werd gevangen

Dat dit eigenlijk helemaal niet de bedoeling was

Dat de visser (W.W.) met z'n gedachten bij een heel andere club zat

Hij voor die club nog fanatieker bezig is dan voor onze club

Hannie altijd naar huis mag rijden

Wout Wieringen 's nachts wel erg glooiend vindt

De mosselen van Wichert weer "errug" lekker waren

De vis van Wichert en Libbe zo mogelijk nog lekkerder was

Op de haven binnenkort een kajuitzeilboot te koop komt

We daar niet meer over verklappen

Voor de liefhebber weer een Optimist te koop is

Michiel en Gerard nog een zeilverslag in "de koker" hebben

Wij hopen op een grote opkomst bij het winterprogramma

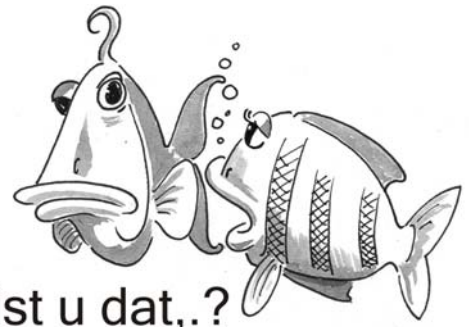
We veel bezoek verwachten op de Nieuwjaarsreceptie

Nieuwe verhalen voor eind januari ingestuurd moeten zijn

Je dit dus ook al in december kunt doen

Alex v.d. H. na 20 jaar het dansen niet verleerd is

Wij iedereen fijne feestdagen en een goede jaarwisseling toewensen

Wist u dat, .?

Verslag van een willekeurige dinsdagavond zeilen

De telefoon gaat. Moet Marjan nog koffie zetten, vraagt Herman.

Ja natuurlijk. Ik heb de gevulde koeken al gekocht. Oké, nou doege hè.

Na het eten haal ik Herman op en onderweg naar de haven heeft hij alweer het hoogste woord. Herman je gordel om, anders kost het geld als ze ons aanhouden. Je hebt gelijk. We kunnen het beter in drank omzetten. Zo is dat Herman.

De auto geparkeerd en ingeschreven, daarna tuigen we de boot op.

De motor gestart en de trossen kunnen los. Eerst nog je zwemvest aan Herman, want ik heb Marjan beloofd je vanavond weer levend(ig) thuis te brengen.

Verdorie, welke boei moesten we nu ook weer niet ronden. Geeft niets we varen wel achter de rest aan. Bij de startlijn is het dringen en dan op weg naar de eerste boei.

Kunnen we zo schuin en slaat de boot niet om?

Zeur niet zo, je hebt toch je zwemvest om.

De anderen gaan sneller. Trek die fokkeschoot dan ook aan. Je doet er weer geen barst aan.

Zo Herman, we liggen nu op koffiekoers. Laat maar doorkomen. Kun je nou niet even zo sturen dat ik de koffie knap kan inschenken? Ik moet alweer de vloer aandweilen. Schenk dan ook buiten de koffie in. Ik heb ook helemaal niks aan je.

Een lekker bakkie koffie Herman. Zie je die mooie luchten en die ondergaande zon?

Met allerlei grappen en grollen onderling vermaken wij ons optimaal. We hebben gewoon een pracht avond.

Als we de finishlijn passeren zijn de eerste boten alweer in de haven, maar wij hebben toch een winnaargevoel, want we hebben weer een mooie avond bijgeschreven op onze lachspieren. Hé Nan, weet je dat zij die het eerst in de kantine zitten, het kortst op het water zijn geweest.

Je hebt gelijk Herman en als jij nou naar de haven stuurt dan rommel ik even in de kajuit.

Wat doe je nu weer. Hier is een rotonde, die moet ik toch ronden.

Als je lopend naar de haven wil, dan moet je het zeggen, want dan stap je maar overboord.

Nog even de kantine in voor een paar biertjes en een lootje en dan met een voldaan gevoel naar huis.

Volgende week weer? Zeker weten, volgende week weer.

Zulke avonden kunnen alleen gerealiseerd worden als anderen zich daar organisatorisch voor inzetten. Namens alle dinsdagavondzeilers hartstikke bedankt.

Herman en Nan.

MWV versus WVA

Burgemeester Post-bocaal, zaterdag 10- en zondag 11 september 2005

Ruud van Leerdam.

Voor de negentiende keer werden deze wedstrijden gezeild. De MWV had dit jaar de regie in handen, dus het hele wedstrijdcomité bestond uit MWV-leden. Doordat dit jaar 14 Centaurs op het Amstelmeer beschikbaar waren, werd besloten om tweemaal zeven teams in te zetten, dus 14 prachtige blauwe Centaurs op het water.

Zaterdagmorgen om 08:00 uur was het verzamelen op de MWV-dependance "De Sloep".

Als een van de oudste wedstrijdzeilers en teamleider, selecteerde ik de teams voor de MWV: een mix wat betreft ervaring en leeftijd. Een verschil van vijftig jaar tussen de oudste en de jongste deelnemer. Noem mij vergelijkbare voorbeelden. Blijkbaar is de zeilsport voor mensen van circa acht tot tachtig jaar. Voor menigeen een goed en plezierig vooruitzicht. Maar dit terzijde.

De eerste van de vijf wedstrijden was gepland om tien uur. De wind was matig, ik schat een 2 Beaufort. In verband daarmee werd een niet te lange driehoeksbaan uitgezet.

Mijn persoonlijke start was zeer matig, ik zat voor het startsignaal tussen de ook startende jachten opgesloten en kon niet anders doen dan met het veld meegaan.

Met mijn fokkenmaat, Jan Willem Poringa, voer ik nog steeds midden in het veld, maar gelukkig kon ik na een honderd meter overstag, achter een paar over bakboord varende jachten langs en hadden we vrije wind, zeer belangrijk voor de wedstrijdzeiler. Dat ging zo goed dat we later over bakboord voor het hele veld langs konden zeilen en dus op kop lagen!. Een zalig gevoel! Als eerste rondden wij de bovenboei en deze koppositie stonden wij niet meer af. De nummers twee, drie en vier zaten wel heel dicht op onze hielen, maar door leep te zeilen (vond de fokkenmaat en ik natuurlijk ook) konden wij die jagende zeilers voor blijven. Ik kan je verzekeren dat als je als nummer één door de finish vaart en de toeter hoort, je heel tevreden over je zelf bent. Maar dat is begrijpelijk dunkt mij. Gerard Schalkwijk finishte als tweede, Wico Stam als derde en Ruud Bekema als vierde. Gerry Hinrichs (MWV) met dochter Fleur werd vijfde.

Na de lunch, bij de marine werd dit in vroegere dagen middagschaften genoemd, ging de vloot weer het water op voor de tweede en derde wedstrijd van deze dag.

De start ging naar wens, althans voor de anderen, ik (de stuurman) maakte er een potje van en we kwamen als een van de laatste over de startlijn. Inhalen werd onze slogan en we deden ons best. Maar als je achter of midden in het veld zeilt kom je heel vaak je tegenstanders tegen: of je moet wijken, of ze geven je vuile wind. Kortom, kommer en kwel. Uiteindelijk werden we zevende. Beter dan achtste zeg ik dan in goede moed, maar een stuk slechter dan zesde, laat staan vijfde enzovoort. Gerard Schalkwijk finishte als eerste, Sjoerd Slort (MWV) als tweede en Ruud Bekema als derde.

De derde wedstrijd. Ik dacht dat ik een behoorlijk start had en we kwamen goed over de startlijn. Maar het noodlot sloeg toe. De wind was nu toch wel heel erg zwak geworden en varieerde behoorlijk van richting. Een handicap voor alle zeilers, al dacht ik dat onze boot het meest getroffen werd, maar dat denken natuurlijk alle zeilers. We zeilden in het laatste gedeelte van het kruisrak naar de bovenboei met een dicht aan loef en een stukje achter met ons (met overlap) een WVA-jacht. We kwamen iets onder de boei uit en wat dan gangbaar is, je maakt dan een zogenaamde opschieter en je passeert rakelings de boei en je bent rond. Omdat ik op dat moment loefrechten had riep ik het bovenliggende jacht aan < loeven >. Dat deed de stuurman van dat jacht wel, maar niet genoeg, zodat wij de boei raakten. Vervelend maar niet rampzalig, je maakt dan zo snel mogelijk een heel kort (straf) rondje en zeilt verder, misschien één plaats verspelend. Maar de pech sloeg genadeloos toe. Een niet zinkbare boeienlijn bleef onder water aan het roerblad haken en we zaten vast aan de voor anker liggende boei. Zo'n voorval verpest je dag en zeker je wedstrijd. We kwamen niet los en één

voor één ronden de toen achter liggende jachten de bovenboei met hier en daar een welgemeende schampere opmerking, een goede raad en een blijk van medeleven. Zij passeerden en wij bleven vastzitten. Maar gelukkig had ik een kei van een fokkenmaat. In 'no time' stond hij in zijn witte boxershorts en dook het water in. Hij zag kans om onder water de lijn vrij te maken van het roer en we kwamen los. Ik was blij dat hij weer boven kwam, want ik moet er niet aan denken dat hij onder de boot vast zou blijven zitten aan de ankerlijn. Maar alles kwam goed, Jan Willem was bijna net zo snel aan boord als dat hij er in plonsde. Alsnog ons strafondje gedraaid en achter de bijna aan de horizon zeilende jachten aan. Geen gemakkelijke opgave, maar mijn fokkenmaat was vol goede moed. In het derde en laatste kruisrak hadden wij weer ongeveer zes jachten achter ons. We dachten, mhm, de schade valt naar omstandigheden mee. Maar tijdens de nadering van de finish in de laatste honderd meter, draaide de wind voor ons de verkeerde kant op, wij moesten daardoor afvallen en de over de andere boeg zeilende boten konden oploeven en liepen over ons heen. Hadden wij weer. Uiteindelijk werden we twaalfde. Voor ons een waardeloze en snel te vergetende wedstrijd.

Maar onze teamgenoten hadden het wel goed gedaan. Onze jongste zeilers, Daan Bakker en Niels de Kort werden eerste, we konden ze op meer dan vierhonderd meter afstand horen juichen toen ze de finish passeerden. Om in goed Nederlands te zeggen: 'well done'.

Zondag. Tien uur starten. Dat zou gebeurd zijn als er geen mist was. Het Amstelmeer was ondoordringbaar en er was nauwelijks wind, zodat de wedstrijd moest worden uitgesteld.

Om half één is de mist wat opgetrokken en start de vierde wedstrijd. Zicht voldoende, maar weinig wind. Wij hadden een uitstekende start, al zeg ik het zelf, maar al ras bleek dat wij steeds in het verdomhoekje zaten, de verkeerde keuzes maakten en uiteindelijk zakten wij tot helemaal achter in het veld af. Een 11de plaats, ik begon me een beetje te schamen, uiteindelijk heb ik een bepaalde reputatie op te houden, dit leek nergens op.

WVA-er Michel Boersen met Carolien Engel (Michel was ingevallen voor Peter Engel) werd verrassend eerste, ook hij is een van de jongste zeilers. Daan Bakker finishte als tweede,

Bekema als derde, Hinrichs als vierde. Als teamleider was ik op dat moment dik tevreden, mijn jongens en meiden deden het goed, prima zelfs.

Vijfde en laatste wedstrijd. Het hele veld na de start op weg in het eerste kruisrak. En het ging goed met ons. We kwamen bij de eerste drie in de kopgroep en we waren vol goede moed. Maar helaas. Een paar vervelende winddraaiingen en een aantal windflauwtjes deden ons de das om. Ook nu verdaagden we in de middenmoot en bij elk rak werd dat erger. We begonnen danig aan ons zelf te twijfelen. We finishten als negende, een domper op mijn zeilego. Maar, wat was gebeurd, ik had ze al zien gaan in de voorgaande rakken, die bliksemse Daan en Niels waren weer schreeuwend van vreugde als eerste door de finish gegaan, gevolgd door René Tibbe (MWV) met maat Tim Everdingen. Als derde weer prima WVA-er Michel Boersen en als goede vierde Gerry Hinrichs.

Mijn debacle was op slag verdwenen, het collectief telt in dit soort wedstrijden.

De prijsuitreiking. De wedstrijdleider en de voorzitter van de MWV, Hans Daams, memoreerden beiden dat het, net als ieder jaar, fanatieke, maar sportieve en gezellige wedstrijden zijn, die in lengte van dagen moeten doorgaan. De voorzitter hield er de spanning er een beetje in, dat de MWV al zes keer op rij gewonnen had, maar en nu komt de uitslag: tweede is geworden de WVA. Teamleider Wico Stam bedankte de wedstrijdleiding en alle andere medewerkers en hoopte dat deze wedstrijden volgend jaar weer zullen plaats vinden. Dat zal dan de 20ste keer worden en de WVA gaat het dan organiseren. Dat belooft wat, ik verheug me er nu al op.

Nu de uitreiking van de fel begeerde ‘Burgemeester Post-bokaal.’ De MWV was weer in de prijzen gevallen, voor de zevende keer. Ik besef terdege dat de MWV in het voordeel is ten opzichte van de WVA. We zeilen natuurlijk steeds met onze Centaurs tijdens onze ZAC en clubkampioenschappen. We hebben gewoon meer ervaring in onze jachten en dat scheelt een dikke jas.

Daan Bakker en Niels de Kort mochten als jongste zeilers en als overalwinnaars namens de MWV-teams de prijs in ontvangst nemen. En ze vonden het prachtig en ik denk ook alle aanwezige zeilers en belangstellenden.

Op naar het jaar 2006.

Mosselenavond groot succes.

(verslag van een mosselengenieter)

Afgelopen zaterdagavond 22 oktober was in clubhuis “ De Aak “ de jaarlijkse – traditionele – mosselenavond en zoals gewoonlijk weer prima verzorgd door Wichert en Adrie.

In het laatste clubblad werd al de oproep gedaan om je voor deze gezellige eetavond aan te melden. Maximaal 40 personen: Vol = vol stond erbij. Wat schetste Agnes haar verbazing: spontaan kwamen er al meer dan 30 aanmeldingen binnen. Een paar telefoontjes van haar kant waren voldoende om volle bak te krijgen.

Ondanks dat de avond om 19.00 uur zou aanvangen, kwamen Jaap Wognum en Marjan Eeken al om 18.30 uur aanzeilen, bang dat ze te laat zouden zijn !!! Zij weten nog niet beter, maar er zijn altijd mosselen zat! Ondertussen waren de vroegkomers al druk in de weer om het clubhuis om te toveren in een eetzaal van een *** sterren restaurant. De keukenbrigade was druk in de weer met het snijden van de sla, komkommers, bananen enz. Volgens mij had Adrie met haar stokbrood (wit, bruin en bruin met zaadjes) op een weeshuis gerekend, zoveel was er. De boter, kruidenboter en de diverse sauzen werden door Adrie en Wico op vakkundige wijze geserveerd. Ondertussen waren Wichert en Libbe in het dijkmagazijn al druk in de weer om de grote ketels mosselen met prei en wortel te koken. Ook werden hier – voor de gasten die niet zo gek op mosselen zijn – heerlijke tongetjes gebakken.

Toen dan ook het sein "Alles Klaar" werd gegeven was het aan de tafels een gezellig gekrakeel onder het genot van een biertje of een wijntje. Zelfs Karl en Anita waren uit Duitsland gekomen voor de overheerlijke mosselen! Dat ze lekker waren bleek wel uit de lege schalen na afloop. Onder het genot van een kopje koffie en een drankje werd nog een paar uurtjes nagepraat over van alles en nog wat en uiteraard over het voorbije vaarseizoen, waarna iedereen redelijk op tijd weer huiswaarts toog.

De vakantie van een Marco 8.10

Mijn naam is Tirshka, ik ben een Marco motorkruiser van 8.10 meter. Mijn thuishaven is de Haukes. Hier dien ik bijna elk weekend van het waterseizoen, als watercaravan voor Alex en Riny van der Hoek en hun zoon Jeffrey. Ook de hond Nayla komt alle weekenden bij mij aan boord.

Mijn bijbootje is een Zodiac C260 met een Yamaha 4 takt 4 PK. Deze staat als ik alleen lig of tijdens het varen op mijn zwemplatform. In de weekenden is het Jeffrey die er veel mee vaart.

Dinsdag 9 augustus Tot mijn stomme verbazing waren ze nu nog aan boord. Om 10.30 uur hadden ze mijn tank vol met water laten lopen en voeren we de haven uit. Zou het dan nu echt gaan gebeuren, gaan we varen? Ja, hoor we gingen via het Waardkanaal naar Kolhorn. Door de Braaksluis, de Omval op. In de haven van Broek op Langedijk stopten ze al. Was dat alles voor vandaag? Wat een kort ritje. Vorig jaar voeren we veel verder door. Toen voeren we in een dag door naar de Loosdrechtse Plassen.

Nadat ze hadden gegeten, voer Jeffrey weg met mijn bijbootje.

Het was nu 17.30 uur en we gingen zomaar ook weer varen. Waar naar toe? Even voorbij de spoorbrug over de Omval gingen we weer aan de kant. Aha, hier hoeven ze niet te betalen voor mij.

Woensdag 10 augustus Vandaag gingen ze wat eerder varen. Verder over de Omval, door het Kraspolderkanaal, het Noordhollandskanaal op.

Bij het Alkmaardermeer vaart een kabelpont door het kanaal. Om 11.00 uur liep Jeffrey, die mij vandaag stuurde, het aardig op. Hij moest heel wat manoeuvreren om mij voor de pont

netjes in het vaarwater te houden, maar hij deed het goed. Even later konden we weer door gaan met onze tocht. Door Purmerend, over de Where, voeren we naar de Purmerringvaart. Hier gingen we bakboord uit, via Edam. Stuurboord uit ging niet, ik ben te hoog voor bijna alle bruggen.

Ze voeren langs Edam, het water gaat daar de Trekvaart het Schouw Monnickendam-Edam heten. We kwamen bij de Zeddebrug. Hier lagen we ± 25 min. te wachten tot hij open zou gaan. Omdat er maar niemand kwam, ging Riny de almanak

maar eens doorkijken. Ja hoor, het staat er in, deze brug wordt niet meer bedient vanwege zijn slechte staat. Nu moesten ze mij keren en even terug een zijvaart in gaan. Hier stond niet zoveel water, ik voelde de modder regelmatig langs mijn schroef gaan, bah wat vies. Zo kwamen we via de Purmerringvaart en de Stinkevuil toch nog vrij vroeg voor ons doen in Monnickendam aan.

Doordat Alex zat te twifelen, of hij mij morgen over het IJsselmeer liet gaan of niet, bleven we voor de sluizen liggen.

Donderdag 11 augustus Vandaag zijn mijn baasjes vroeg uit de veren, ze gaan boodschappen doen. Jeff hebben ze laten liggen zodat hij wat kan uitslapen. Ik weet al hoe dat

Palingrace is niet geschikt voor:

Palingen met snot in hun neus,!..

Glasaaltjes,!..

Gladde alen,!..

Palingen die
in de knoop zitten,!..

En palingen met hoed.

gaat aflopen, want als mijn baasjes terug komen moet hij snel zijn bed uit. Om 10 uur gaan we los van de wal en meteen een sluis in naar de trekvaart het Schouw richting Amsterdam.

Zal ik nu genoeg water onder mijn buik hebben? Natuurlijk niet, ik ga weer met mijn kont door de prut. Het wordt tijd dat die schipper van mij eens op de kaart kijkt waar ik normaal kan varen. Ik heb één geluk, ik hoef op deze manier niet zo hard te werken.

We varen wel door een mooi gebied met heel veel woonschepen langs de kant. Eindelijk zijn we op het Noord Hollands kanaal, hier heb ik de ruimte en kan ik mijn buik schoonspoelen.

En ja hoor, eindelijk lopen we een beetje vaart. Maar in vergelijking met vorig jaar blijft het rustig varen, zal dit door de brandstof kosten komen? In Amsterdam aangekomen moet ik weer door zo'n ding met aan beide kanten van die deuren. Dat is niet erg maar Alex laat Jeff sturen en deze moet helemaal voorin gaan liggen. O wee, als Jeff maar om mijn voorkantje denkt. Oké, dat ging goed, nu gaan we op lekker ruim water verder. We gaan over het Afgesloten IJ richting het Amsterdam-Rijnkanaal. Dit vind ik nou leuk, lekker schudden met mijn buik en zo nu en dan met mijn snuit helemaal kopje onder. Ik hoor Alex zeggen dat we naar Weesp gaan. Eindelijk loop ik mijn vakantie toerental, ook al is het maar voor een paar uur. In Weesp aangekomen blijkt het daar erg druk te zijn, dus lang wachten voor de eerste brug. Vooruit en achteruit het houdt maar niet op. O, Lex en Riny knoop mij toch vast aan de wal want ik word er niet goed van. Uiteindelijk liggen we op de plaats van bestemming en mag ik rusten tot de volgende dag.

Vrijdag 12 augustus Alex was een bekende van hem tegen gekomen en nu moest ik achter een Doerak aanvaren. Ze lieten mij over de Vecht varen, dus konden we weer niet hard doorvaren. Net na de middag werd het erg donker en begon het te regenen. Het werd zo donker dat ik mijn navigatieverlichting aan moest doen en nog kropen we over de Vecht heen, de regen kwam met bakken tegelijk op mijn dek kletteren. Het ging onweten, zo hard dat mijn ramen stonden te klapperen in mijn aluminium gebit. Gelukkig duurde deze tocht niet zo lang. In Maarsen, aan de Vecht, hebben ze me aan de wal geknoopt. Het regende toen nog steeds, maar het onweer was over.

Zaterdag 13 augustus Alweer vroeg varen, het is net 9.00 uur, ik ben wel wat anders van mijn baasjes gewend. Zou dat komen omdat ik weer achter die Doerak aan moet varen. Je zou denken van wel!

Als maar door varend over de Vecht, kom je uiteindelijk in Utrecht aan.

Nu lieten ze Jeffrey alweer varen. Moet hij me onder al die bruggen in Utrecht heen sturen? Die jongen is fantastisch, zelfs onder die lange, donkere brug met die bocht erin, stuurde hij me met gemak. Zo waren we Utrecht snel weer uit en voeren we door naar de sluis.

Omdat er veel andere boten waren, verliep het allemaal wat traag. Alle bruggen moesten open en dat gaf de nodige opstoppingen. Jeff liet me steeds dichterbij de volgende boten komen en ik kon op het laatst geen kant meer op. Alex die er al wat van gezegd had, nam letterlijk en figuurlijk mijn roer weer over en stuurde mij naar rustiger vaarwater.

Eindelijk hadden we al die bruggen gehad en gingen we door de sluis. Joepie, weer stampen over het Amsterdam-Rijnkanaal. Maar wat doen ze nu, sturen ze me weer een sluis in. Nu voeren we over het Merwedekanaal, bij Nieuwegein zochten ze al snel een plekje voor me op.

Zondag 14 augustus Vandaag waren de weersomstandigheden erg wisselvallig, zo was het lekker warm en zo begon het weer wat te spetteren. Mijn baasjes wisten niet echt wat ze wilden, dan deden ze mijn kapje naar beneden en dan moest hij toch maar weer omhoog.

Wat ik ook ineens bemerkte was dat we nu met 3 boten achter elkaar voeren. Waren ze nu alweer een bekende tegen gekomen? Jawel, hij bleek ook in Nieuwegein gelegen te hebben.

Ze hadden mij weer door een sluis gestuurd en nu voeren we over de Hollandse IJssel. Ze zijn dan wel vroeg gaan varen, maar om 11.00 uur stopten ze er alweer mee. Aan een graskant in Oude Water meerden ze me af.

Maandag 15 augustus De tocht ging verder over de Hollandse IJssel, nog steeds met 3 boten. Vlak voor Gouda, bij de Waaiersluis, zet de sluiswachter de sluis deuren aan allebei de kanten

voor ons open. Er zit toch nog wel een verval van zo'n 20 cm in en het water spoelde onze kant op. Ik ben maar een licht bootje en steek maar 60 cm diep, dus ik spoelde alle kanten op. Alex moest veel moeite doen met sturen en gas geven om mij door dit kolkende water heen te krijgen. De muren van de sluis zag ik aan alle kanten op mij afkomen, maar gelukkig zorgde Alex er voor dat ik niets raakte.

Hierna mocht ik even lekker hard varen, ik haalde die Doerak zo in. Ik was op weg om die andere ook te verslaan, maar toen moest ik weer langzamer, want we moesten stuurboord uit.

We kwamen op het Gouwekanaal, waar het voor de sluis wemelde van de zeilboten.

Natuurlijk werd het een chaos, toen al die boten zowat tegelijk de sluis in wilden varen. Alex zorgde ervoor dat ik er weinig last van had. Hij voer me rustig de sluis in en op hun gemak maakten ze me vast aan stuurboordwal. Maar aan bakboord zijde moesten ze toch wel even op mij letten, zodat er geen andere boot tegen mij op zou knallen.

Eindelijk gingen de deuren open en konden we er weer uit varen. Ik was die 2 andere boten helemaal kwijt en Alex stuurde mij ook nog eens meteen naar de wal toe. Wat was dit nu weer? Ze gingen met een jerrycan de kant op. Ja, ik kreeg weer drinken van ze. Gelukkig maar, want zoveel zat er niet meer in mijn buik. Het allerlekkerste vind ik super benzine. Dit kreeg ik ook nog! Ze vinden mij dus echt wel aardig.

Toen ik weer vol was, voeren we door en gingen we stuurboord uit Gouda in. Nu zag ik waar die andere 2 boten gebleven waren. Ze waren door gevaren en hadden een plekje voor mij vrij gehouden.

Dinsdag 16 augustus Als alles nog in diepe rust is, gaat ineens een rits van mijn tentkapje open. Alex rent zijn bed uit en ziet nog net dat de baas van de Doerak wegloopt. Die had bij mij op mijn zonedek een zakje met broodjes en de krant neer gelegd. Nu konden ze lekker gaan eten. Daarna deden ze bij mij wat water in de tank en voeren we zonder die andere boten weg. We gingen op de zelfde manier Gouda uit als dat we er in gekomen waren. Alleen gingen ze nu stuurboord uit de Gouwe op. Het was rustig, dus we voeren met een gematigd gangetje. Eindelijk scheen de zon, dus hadden ze mijn kapje naar beneden gedaan.

Plotseling kwam er een sloep achter ons aan varen, hij voer zo hard dat hij ons snel voorbij was. Door al die golven, die ook nog eens van de kant terug kwamen, vloog ik alle kanten op en huppelde ik door dat ruwe water. Het water bleef heel lang zo rommelig. Nu was het maar de vraag of ik onder de hefbrug van Waddinxveen heen kon varen. Heel langzaam en voorzichtig varende lukte het Alex om mij mijn hoofd niet te laten stoten.

Gelukkig kwamen we dit soort taferelen niet meer tegen.

Wat later gingen we rechtsaf, de Oude Rijn op, naar Bodegraven. Midden in het stadje legden ze me tegen de kade aan. Tegen de avond gingen ze met zijn drieën weg, om 2 uur later met dikke buiken terug te komen. Volgens mij had Riny geen zin om eten te koken.

Woensdag 17 augustus Het was prachtig mooi weer, kapje naar beneden en lekker varen. Ze waren gewoon de Oude Rijn verder gevaren, om later de Grecht op te gaan.

Lieten ze me weer door ondiep water ploeteren. Het werd er die dag niet veel beter op, want van hierna gingen ze de Mijdrecht op. Alles heen smal en ondiep, wat doen ze me

toch aan. Is dit vanwege de mooie uitzichten? Nou, dat kregen ze genoeg. Langs de kant van de Mijdrecht meerden ze me af, bij een plaatsje dat De Hoef heet.

Donderdag 18 augustus Niet al te vroeg gingen we weer verder varen. Eerst de Kromme Mijdrecht af, dan stuurboord uit de Amstel op. Hier kon ik weer eens lekker varen, met voldoende water onder mijn kiel. We gingen nog niet echt snel. Ik denk dat Alex mijn gashendel, dit jaar, niet zo goed weet te vinden. Of zou hij niet meer van snel varen houden?

Tot mijn verbazing gaan we de eerste de beste zijvaart in. Dit is alweer van dat ondiepe water, met aan de kanten meters brede rietkragen. Jeffrey moet zelfs zelf een brug voor mij openen. Hier komen natuurlijk zo weinig boten, dat er geen brugwachter voor is. Via de Oude Waver en Winkel gaan we naar de Vinkeveense Plassen. Hier voel ik me weer op mijn gemak. Je kunt dan soms wel de bodem zien, maar dat komt omdat het zulk helder water is. Bij een van de eilanden knopen ze mij vast.

Vrijdag 19 augustus Door de sluis in het zuiden van de plassen gaan we via de Geuzensloot bakboord uit de Angstel op. Hoe kunnen ze het verzinnen om mij hier te laten varen. Het zijn kleine slootjes, dit is toch geen vaarwater voor zo'n stoere boot als dat ik ben. Ze laten me zelfs onder een brug door kruipen waarvan ze zelf al betwijfelen of ik er wel onderdoor kan. Maar het wordt nog gekker. Het slootje zit vol riet en er drijven allemaal waterlelies in, nu moet ik ook nog proberen om niets in mijn schroef te krijgen. Het weer wordt er ook niet beter op, het begint nu af en toe te spetteren. Was het al een paar dagen lekker weer.

De tocht gaat door via het Abcoudermeer, Holendrecht en Bullewijk. Dan komen we gelukkig weer op de Amstel. Nu willen ze weer bakboord uit. Als ik een tijdje gevaren heb, bemerk ik dat ik hier al ben geweest. Ja hoor, we komen weer bij Uithoorn en hier gaan we in een box liggen.

Zaterdag 20 augustus Als ik nu dacht dat ik van alle mini slootjes verlost was, kwam ik toch weer bedrogen uit. We voeren verder over de Amstel, maar bij de Tolhuissluizen gingen ze stuurboord uit de Drecht op. Nu gingen ze zelfs betalen om mij door die kleine watertjes heen te mogen loodsen. Aan het einde van de Drecht kwamen we op de Oude Wetering en linksaf voeren we naar het Braassemermeer. Al waren we niet echt ver gekomen, toch legden ze mij in een box van een watersportvereniging.

Zondag 21 augustus Bij het bunkerstation in het Paddegat gaven ze mij mijn broodnodige voeding. (het bleek euro benzine te zijn, super vind ik veel lekkerder)

Eigenlijk moest ik er niet meer van op kijken, maar wat die mensen deze vakantie bezielt. We gingen, na het tanken, meteen rechtsaf de Wijde AA op. Waar de naam wijde vandaan komt, is nog te zien, maar het is er ondiep en weer veel plantengroei.

Daar waar het water minder breed wordt, gaat het Kromme Does en later Does heten. Aan het einde van dit nu nog zeer smalle slootje, in Leiderdorp, komen we op de Oude Rijn. Dwars door Leiden varen we naar de Kager Plassen. Deze varen we over en komen zo op de Ringvaart van de Haarlemmermeer. Eindelijk weer normaal vaarwater onder mijn kiel.

Bij Lisse leggen ze me weer in een box.

Maandag 22 augustus Zo nu komen we weer op bekender water. Hier heb ik al eens vaker gevaren. Over de Ringvaart, door Haarlem, via het Spaarne naar de sluis. Door het zijkanaal C en daarna eindelijk, stampen op het Noordzeekanaal.

Bakboord uit zijkanaal D op en dan door de Nauernasche Vaart naar het Alkmaardermeer. Nu we dichterbij huis komen, willen ze wel door varen, al is het tempo nog niet zo hoog als andere jaren.

Op het Alkmaardermeer laten ze me linksaf gaan, naar het Uitgeestermeer. (hier ben ik nog nooit geweest)

Dinsdag 23 augustus Door de regen en mistig weer sturen ze me over het meer. Gelukkig stuurt Alex me nu, want er is nu buiten niet veel te zien. Over het Noordhollandskanaal gaan we naar Alkmaar. Ze blijven me over het kanaal sturen en gaan niet stuurboord uit naar de Omval. Nee, ze manoeuvreerden mij dwars door Alkmaar. Over het kanaal voeren we naar de

Stolpen. Hier gingen we rechtsaf. In Schagen bleven we liggen. Eerst wilden ze nog wel door varen, maar omdat ze hier in de zon konden zitten, bleven we hier maar liggen.

Woensdag 24 augustus Hoi, hoi, hoi, we gaan naar Medemblik. Eindelijk mag ik op groter en ruiger water varen. We varen eerst door naar Kolhorn en gaan daar de Wieringermeer in. Jammer, mislukt. De Westfriese sluis in Kolhorn was kapot, er zat iets tussen de deuren. Omdat dit zeker wel 2, of misschien wel 3 uur zou gaan duren, wilden ze niet verder varen. We bleven dus in Kolhorn liggen.

Donderdag 25 augustus Zouden we vandaag dan gaan? NEE !!
Het had 's nachts geonweerd en het waaide nog steeds erg hard. Ze vonden dat ik het niet aan kon. Stelletje aanstellers, ze durfden natuurlijk zelf niet, bang dat ze ziek zouden worden. We voeren nu door het Waardkanaal naar het Amstelmeer. Zouden we al weer terug naar de thuishaven gaan? Gelukkig niet, we voeren naar het Balgzandkanaal. We gingen naar Den Helder. Dit is bijna ook een thuishaven, ik ben daar al zoveel geweest. Ik kan het bijna wel alleen varen.

Vrijdag 26 augustus Nu was het toch echt het einde van mijn vaarvakantie. We voeren nu de weg weer terug naar het Amstelmeer en gingen naar de Haukes. Ik werd op mijn eigen vertrouwde plekje afgemeerd.

Nu ik hier weer ben en nog wat na mijmer over de vaarperiode die achter me ligt, is het me toch niet tegen gevallen.

Ik denk soms wel dat ik een grote boot ben, maar voor echt ruig en wild water ben ik toch te klein. Nu hebben ze me door allerlei mooie vaartjes en watertjes heen geleid. Ik ben heelhuids terug op mijn stekkie en heb er eigenlijk geen moeite voor hoeven doen.

Het was een prachtige vakantie, vlak bij huis, maar toch lekker weg.

Groetjes van Tirshka, ik zie jullie wel in de haven.

INTERVIEW

Dit keer hebben we één van de roergangers van de laatst gezeilde Centaur wedstrijden 'te pakken'. Dave de Groot, een Finn-jol zeiler, uit Anna Paulowna. Dave heeft in dat bewuste weekend een positie gezeild die je kon 'wegvouwen'. Volgens eigen zeggen was hij na dat weekend behoorlijk getemperd in zijn enthousiasme. 'Murf geslagen en glorieus ten onder gegaan, ten opzichte van iedereen'. Na de prijsuitreiking bij de MWV deed Cor Walrave er nog een

schepje boven op door Dave op te geven als potentieel slachtoffer voor het volgende 'interview'. Dave liet zich hierdoor niet uit het veld slaan. Maar omdat Dave Cor ook wel eens vanwege zijn werk tegen komt, had hij Cor te kennen gegeven dat hij deze gegevens niet mocht meenemen naar zijn werk.

Dave: 'Iedereen was bloedfanatiek en dan krijg je van die tips achteraf'. 'Ik ben er wel achter gekomen dat je met het aangeven van een protest, niets op schiet. Eerst je tas op zoeken, openritsen, vlaggetje boven water halen en zie dán maar eens je vlaggetje in die giek te hangen'. Cees: 'Dat laat je de fokkenist doen'. Dave: 'Weer zo'n tip achteraf'.

Het huis waar Dave, samen met zijn 'lieve vrouw' Joek en drie bloedjes van kinderen in woont, was casco opgeleverd en door Dave afgebouwd. Dit kon hij toentertijd realiseren doordat hij tijdens zijn werk bij een off-shore bedrijf genoeg vakantie dagen had opgespaard en die achter elkaar kon opnemen: 'Anders is zoiets niet te doen'. Joek is de avond van ons interview even naar de koopavond in Den Helder. De drie kinderen Saartje, Noortje 'het prinsesje' (over de kinderstoel hangt inderdaad een prinsessenjurkje) en Berend liggen te slapen. Joek is beroeps fotografe. Bij binnenkomst zie je diverse portretten en werken aan de muur hangen. Dit nodigt uit voor een rondje huiskamer.

Dave zit er warmpjes bij. Het door Dave van kolen naar gas omgebouwde Aga fornuis uit ('zo rond mijn tijd')1938, doet meer dan zijn best. Tijdens de bouw had Dave al rekening gehouden met de fundering waarop de Aga kwam te rusten. Koffie of cappuccino en thee? Uit de Aga oven vist Dave een lekkere banket staaf. Cees is wel héél nieuwsgierig hoe Dave die melk opklopt en gaat bij het maken van het tweede 'bakkie' de kunst bij Dave afkijken.

De geijkte vragen zijn onvermijdelijk. Wanneer en waar is Dave geboren?

Op 28 mei 1970 in 't Zand. Oorspronkelijk komt de familie van Dave uit Bakkum en omstreken. Vanwege het werk van Dave zijn vader bij het ECN in Petten, zijn zijn ouders in 't Zand terecht gekomen. Aan vaders kant zitten meer zeilers en bootjes. Het zeilen is met de paplepel ingegoten. Dave heeft samen met zijn broer Niels, de techneut, 'de Aragon' (= Prins van het beloofde land. Uit: In de Ban van de Ring). Hun zus en haar man vinden het wel eens leuk om mee te varen. De Aragon ligt naast de boot van Lammert de Haan. Ondertussen is Dave aan het 'verhalen' geslagen. Vertelt ons hoe deze boot in het bezit van zijn vader kwam: In die tijd was een boot niet te betalen. Op de sloop had zijn vader een reddingsloep gekocht. Die omgebouwd is tot motor sailer met kimkieler. De stalen romp is gegalvaniseerd. De polyester opbouw is in de huiskamer gebouwd en nadat die gereed was ging die via het voorraam naar buiten. Doordat de romp en de opbouw van verschillende materialen zijn ontstaat er "spleet corrosie". Dit vindt Dave een minpunt. Zijn vader deed vroeger ook al mee aan wedstrijdjes op het Amstelmeer. Dan werd de jongste oom van Dave, uit Bakkum, opgedragen om te komen. En al was het nog zo heet: Oom moest van zijn oudste broer een oliepak aan en een pet op, want deze was maar wat bang dat zijn jongste broertje een oorontsteking zou oplopen. 'Dit verhaal moeten we nog steeds horen'. Door overlevering weten we ook het verhaal van de eerste motor. Dat was een Mercedes motor: Er werd door het Noord-Hollands kanaal 'gescheurd'. Later is er een één pittertje, een 12 pk yannar dieseltje, gekocht. Tijdens de grote schoolvakanties werd er heel veel gezeild: o.a.: de Wadden, het droogvallen...Op een gegeven moment gaf mijn vader aan dat hij niet meer zo hoefde: 'De Aragon is voor jullie'.

Het eerste zeilbootje van Dave was een Piraatje. Tegenwoordig fungeert een Optimist, 'de Gallon', als bijbootje. Dave: Weet je wat voor mij het ultieme vakantie gevoel is? Je gaat met de Aragon op vakantie, in de namiddag, zo rond de klok van 17.00 uur, ga je ergens voor anker liggen. Wij doen dat meestal nabij een eilandje. Dan pak ik de Optimist, oranje kussen in de rug, biertje in de hand en dan lekker zeilen langs de haventjes. Ondertussen is Joek aan het eten koken en geeft een brul over het water als het klaar is. Ah, dat is wel leuk om te vertellen. Ooit lagen we een keer bij Enkhuizen. Met de Optimist het water op.

Komt er op een gegeven moment met een noodgang een rubberboot op mij af. Bleek dat er werd geleest door een aantal Optimisten en men dacht dat mijn bootje er ook bij hoorde. Joek houdt niet zo van zeilen. Via een kennis hebben we de beschikking over een camper. Regelmatig gaan wij hiermee weg. Samen met een zwager plegen wij het onderhoud. Dragen wij zorg voor verzekering en de wegenbelasting. We zijn dit jaar met de camper naar Zweden geweest. Een mooi land waar je, aan de havens, vrij kunt kamperen. Langs de kustwateren kan je wel zeilen maar weinig op de meren. Met mijn dochter even kanoën; 'plok' raakte de peddel een rots. Toevallig waren in Kalmar de Europese Finn-Jol wedstrijden daar ben ik wel even gaan kijken.

Dave, hoe is jouw school loopbaan?

In 't Zand naar de lagere school (meester Rateland wordt gememoreerd). Zeer tegen de zin van mijn vader ging ik naar de LTS (Lagere Technische School). Een uitspraak van mijn vader was: 'Dan kom je op de vuilniswagen'. Maar ik wilde iets met mijn handen doen. Op de LTS werd het mechanische techniek. Daarna de MTS (Middelbare Technische School) van de Zeevaartschool in Den Helder. Hier ging ik een speciale opleiding doen voor de Off-Shore industrie. De Zeevaartschool had sloepen en een houten volksboot. De verstandhouding tussen de leerkrachten en leerlingen was erg leuk. We hebben meegedaan aan de roeiwedstrijden, Harlingen – Terschelling en daags daarna gingen we voor de zeilwedstrijd. Stage lopen in de off-shore industrie. Tijdens de kerstvakantie een baantje als mechanic op een booreiland. Ik merkte wel dat ik met de engelse taal op achter was. En als je echt iets wilde, moest je meer onderricht zijn. Via de zoon van de directeur van Multimetaal (begrijpt u het nog?) ben ik na mijn examen naar Vancouver (Canada) gegaan, om college te volgen. Hier heb ik als enige Nederlander tussen de Chinezen en Japanners gezeten. En dáár wist men mij te vertellen dat 'de zoon van de directeur van Multimetaal' dit ook had gedaan! Ik ben daar een maand of acht geweest. Dat was voldoende.

Ik moest in dienst. Canada was een privé opleiding, dus 'kom je maar terug om je dienstplicht te vervullen'. Ik had mij opgeven bij de marine voor een beroepsfunctie. Door mijn vooropleiding kon ik de opleiding bij de marine in een half jaar doen, waar anderen twee jaar voor nodig hebben. Tijdens deze periode heb ik gevaren op de Hr. Majesteit Urk. Een mijnenveger. Na de dienstijd ben ik als 'piping-designer', voor de off-shore, op een ingenieurs bureau gaan werken. Ontwerpen maken voor 'verbouwing van bijkeukens' (lees: olie en gas installaties op een platform). Via mijn oude werk kwam ik in aanraking met het bedrijf waar ik nu werk: HGG in Middenmeer. Ben nu machine bouwer, voor de scheepsbouw en product manager. Vijf mannen, allemaal van mijn leeftijd, runnen de boel. Een geweldig mooi bedrijf. Het afzet gebied betreft de hele wereld. Wij hebben veel werk. Het dinsdagavond zeilen is een heerlijke uitlaatklep. Nu is het wachten op de cursus TKN (theoretische kust navigatie)!

Joek is ook aangeschoven. Even na binnenkomst was haar opmerking: 'Ik heb het al in de gaten, er gebeurt hier weinig'. 'Heb ik daarvoor een krat bier gehaald?'

Kort daarna werden wij voorzien van nattigheid.

Hoelang zijn jullie lid van de WVA?

Ik denk al een jaar of 12. We hebben eerst gelegen in de jachthaven bij het Robbenoordbos en later naar het Amstelmeer, waar in de toenmalige haven van Siem Verfaillie onze boot lag.

Via een Atlanta Kolibri en het uitproberen van een FJ, heb ik een Finn-Jol gekocht. Dave heeft deze zomer een superdeal gemaakt: voor € 1550,- een uit '92 ex olympische spelen Finn-jol zonder zeil gekocht. Het oude bootje in de achtertuin 'opgepoetst' en op marktplaats te koop aangeboden. Een Belg, een aardig mannetje, reageerde: zijn zoon moest een Finn-jol. Ik heb die man de boot in gekletst. Hij kocht hem wél, voor €1400,-. Voor €150,- heb ik mijn boot omgeruild! Er komen meer 'Jolletjes' op het Amstelmeer, zo krijg je onderling meer strijd.

Er zijn plannen voor het bouwen van een Zeeschouw. Het casco zal in Roemenië worden gebouwd. Naast het bedrijf (scheepswerf Damen), waar HGG een machine aan geleverd heeft, bevindt zich een klein werfje. 'Voor €2,- de kilo wordt je bootje gebouwd'. Damen bouwt

grote schepen in Roemenië, dus bootje erop en weg. Joek heeft er één gezien en is er binnen geweest; onderhouds vriendelijk en kan worden voorzien van allerlei technische snufjes.

Hoe hebben jullie elkaar ontmoet?

Dave: Ik kende de familie van Joek. En van het uitgaan, dus eigenlijk kenden wij elkaar al.

Joek: Mijn tante is de buurvrouw van Dave...

Dave: Buurvrouw: 'Het is een heel jong meisje dat mee uit gaat, op de fiets. Je moet er voor zorgen dat ze netjes thuis komt'. En dat heb ik gedaan!

Hebben jullie nog andere hobby's?

Onderhoud aan de boot, huis, camper, tuin (er moet nog een tuinhuis geplaatst worden) en onze kinderen....

Wat is jullie idee over het Randmeer?

Heel goed idee, leuk hoe het gaat met het Blauwe Netwerk. (Cees weet te vertellen dat, dat wordt opgeheven en in iets anders overgaat.) Het Amstelmeer is een leeg meer, bij van Ewijcksluis heb je wel wat, maar in Friesland vind je meer eilandjes waar je kunt aanleggen.

De ANWB heeft prachtige vaarroutes, bijv. Varen door Noord-Holland. Wij hebben daar gebruik van gemaakt.

Ik juich het toe, als de staande mast route tot stand kan komen. Voor degene die niet buitenom willen of durven is het prachtig. Het kan een groot impuls voor de dagrecreatie zijn.

Op de valreep onze laatste vraag: Zijn jullie een zomer of een wintermens?

Joek: Nu is de Aga weer aan. Lekker, stoofpotjes maken. Als buiten het weer,weer warmer wordt gaat ie weer uit. Ach, elk seizoen heeft zijn charme....

Dave: 'Het Amstelmeer moet dicht vriezen! Want ik heb een 'ijszeiler'!

En inderdaad, in de garage staat de ijszeiler.

Het is ruim over tieners als Dave het groene gepoedercoate tuinhek ('ach een keer tijdens een kerstvakantie gemaakt') achter ons sluit.

Interview afgenomen door Cees Dubbeld en Hannie Meskers.

EEN BIJZONDERE VAKANTIE IN CANADA

Reisverslagen in het clubblad van de watersportvereniging gaan meestal over varen of zeilen. Nu ook een klein beetje, maar de aanleiding om naar Canada te gaan kwam uit een andere hoek.

Per vliegtuig gaan wij, Chris en Meiny Hus, naar Canada; Ik om mee te doen aan de World Transplant Games, Chris als supporter. Om daarna samen nog 14 dagen vakantie te houden in London, provincie Ontario, Canada.

Ik ben geselecteerd door de Ned. Stichting van de World Transplant Games (WTGN om te tennissen (mijn sport) tijdens de 15de wereldspelen voor orgaangetransplanteerden. Deze spelen worden gehouden van 16 t/m 23 juli. En wij verblijven die week op de campus in de Saugeen Hall van de Western University van London.

Ik heb in 2002 een levertransplantatie ondergaan; ben als zodanig deelnemster. Het doel van deze spelen is dat deelnemers cq sporters vooral willen uitdragen hoe belangrijk orgaandonatie is. Zij kunnen hier sporten (roeien, squash, bowling, wielrennen, volleybal, tennis, golf, badminton, zwemmen, tafeltennis, atletiek) na een transplantatie met en tegen lotgenoten uit de hele wereld, **maar alleen dankzij die donor, die een orgaan heeft afgestaan.**

De openingsceremonie in London was zeer indrukwekkend. 1800 blijde en trotse deelnemers uit totaal 53 landen voorafgegaan door een vlaggendrager worden onder gezang en mooie muziek binnengeleid. Dan komen de uitgenodigde levende donoren en naaste familie van

postmortale donoren, gestoken in een zeer herkenbaar groen T-shirt, binnen en krijgen een enorm applaus als dank voor hun levensreddende beslissing. Menigeen pinkt een traantje weg. Dan volgt het Canadese volkslied zo gevoelig gezongen, dat menigeen het niet droog houdt. Een jonge Canadese atlete legt de eed van 'fair play' af. Het lijkt toch wel een beetje op Olympische spelen.

Dan maandagmiddag tennistraining bij ongeveer 28 graden op ander soort banen dan waar we officiële wedstrijden moeten spelen. Dinsdagmorgen om 7.30 uur met het Nederlandse tennisteam (12 sporters en ? supporters) in de schoolbus richting het tenniscomplex buiten de stad, om te tennissen. Weer zo'n 28 à 30 graden op een baansoort die bekend staat als warmteweerkaatsend. Gelukkig wordt er regelmatig gesproeid. Eerst mijn single partij (in de 50+ categorie), kom met 5-2 voor maar gaat helaas verloren (5-8). Later die dag met tennismaatje Yvette de damesdubbel in de 40+. Spannende partij, gaan gelijk op, maar in de beslissende fase wordt het 6-8. De volgende dag blijkt dat wij toch derde zijn geworden en wordt ons **een bronzen medaille** uitgereikt. Dan speel ik nog met mijn mixedpartner Henk J. (voor hem de derde partij die dag, na eerder 2 finales verloren te hebben, dus zilveren Henk) om half twee 's middags (34 graden) een hopeloze wedstrijd. Na 2 dagen tennis toch een bronzen plak en heel veel ervaring rijker.

Later die week wordt door onze teamcaptan in het door ons zelf gecreëerde Holland House aan mij nog een **gouden medaille** uitgereikt. Volgens de organisatie in Canada had ik daar recht op (in m'n eigen categorie [60+]) was er geen tegenstandster). Met die medaille had ik erg veel moeite. Daar had ik niet voor getennist en daarom heb ik op deze medaille laten zetten: *thanks to my donor for the ability for playing tennis July, 19th and 20th, 2005.* **Want ik kon daar alleen maar zijn, dankzij mijn donor.**

Uiteindelijk heeft de Nederlandse tennisgroep 12 medailles in de wacht gesleept.

Zaterdag: de afsluiting in het atletiek stadion (ong. 30 graden op het middenveld) waar de sporters uit alle landen elkaar omarmden en hoopten elkaar weer te zien over 2 jaar; de vlag overgedragen werd aan Bangkok, Thailand en alle officials en vrijwilligers uitbundig bedankt werden voor hun bijdrage aan deze spelen.

Zaterdagavond nog een galadiner met live muziek en de prijsuitreiking van de karokewedstrijd eerder die week.

Zondagmorgen afscheid van de campus (ook van de een beetje Nederlands sprekende volonteers) en de Nederlandse ploeg (50 sporters en 53 supporters) gaat vanaf Toronto richting Schiphol met totaal 60 medailles. En dat allemaal zoals een atleet het onder woorden bracht:

"ik kan weer leven, sporten en werken, omdat een supermens de moed had zijn/haar organen beschikbaar te stellen".

Chris en ik gaan niet met de groep richting Schiphol. Mijn zus Barbara en zwager Ton waren die week ook in London om mij te zien tennissen en aan te moedigen en met z'n vieren huren wij een auto met airconditioning en gaan richting (hoe kan het ook anders) **het water**. Deze dag is het een beetje regenachtig, maar nog steeds warm in Canada.

Eerste avond aan de Wasaga Beach, verlaten lag het er bij, maar wel schoon en helder blauw water. Volgende dag heerlijk koel in de auto langs het meer Georgian Bay naar het noordwesten, komen dan via de Ferry vanaf Tobermory op de Manitoulin-eilanden. Op de ferry boven ons een strak blauwe lucht, veel zeer blauw water om ons heen en toch haast geen boot (zeilboot) te zien. Later hoorde we: er is ook zoveel water, ze kunnen overal zijn. Maar wij hebben betrekkelijk weinig zeilboten zien zeilen

Volgende dag; 2 uur lopen in het Killarney Provincial Park via de blauwe bordjes naar het ultieme uitzichtpunt (niet gevonden, we waren verkeerd gegaan), weer 2 uur lopen terug naar de auto. Terug naar ons terras aan het water; ijsje eten. Het was hier het enige terrasje waar je een biertje kon drinken en een sigaretje roken.

Weer een dag later maar het meer opgezocht. Canadese kano gehuurd en om de beurt het meer verkend (twee bij twee). Tenslotte wilde Chris toch in zijn eentje die kano bemannen, maar dat liep niet goed af en Chris belandde met zwemvest om, kano om, in het water, niet ver van de kant. Helaas was de camera niet standby, dus geen foto van deze waterval.

Vanaf Killarney rijden we richting het Simcoe meer. We zoeken een overnachting aan het water. Huizen genoeg, maar geen motel of hotel of andere slaapgelegenheid, aan het meer.

Dan is de vakantie van Barbara en Ton voorbij. Wij gaan samen richting het oosten en slapen die nacht in Cobourg. Havenplaats aan het meer van Lake Ontario. Hier voor het eerst echt de indruk van een haven en wat toerisme.

Dan naar Kingston. Daar blijven we een dag extra en bezoeken Fort Henry. Tijdens ons bezoek een wolkbreuk en omweer zo hard en dichtbij dat je er bang van zou worden, ware het niet dat we net binnen in dat fort waren. Het water golfde over de binnenplaats. Na $\frac{3}{4}$ uur weer stralend weer en warm. Wij gaan naar Gananoque, plaats van de duizend eilanden. Zien in de verte de regenboog die exact op een eiland in het water de kleur goud aanneemt (vandaar het gezegde aan het eind van de regenboog is de pot met goud). Wij konden er niet bij komen. Helaas.

Volgende dag gaan we naar Smith Falls, waar we het Rideau Canal Museum bezoeken. Dit Rideau kanaal is gegraven om de verbinding te vormen van de Ottawa rivier naar Lake Ontario (bij Kingston). Een sluis hier met een hoogteverschil van ong. 8 meter.

Ook bezoeken we een Railwaymuseum. Het bijzondere hier was dat er een complete wagon (van een particuliere eigenaar) ingericht was als tandartssalon. Met alles erop en eraan die dan gedurende 6 weken het land in trok. Een soort schooltandarts per trein.

Die avond hebben we "bed en breakfast" met privé zwembad en uitzicht op het meer in Portland. Alle boten liggen in de loods. Alleen in het weekend trekt men met bootje naar z'n eilandje. Meestal met een snel bootje, ze houden hier van snelle boten en 's winters sneeuwscooters

Nu beginnen we toch aan de terugreis. Wij willen beslist nog overnachten in Port Hope. Dit stadje ligt hoog en je rijdt als het ware vrij steil naar beneden en inderdaad daar loopt een rivier naar Lake Ontario. Naast de vaargeul is een soort strandje, waar we voor het eerst kinderen (onder leiding van Staf-jongelui) in het water zien. Wij ook even een strandwandeling gemaakt en met onze voeten het water van Lake Ontario aangeraakt.

Vanaf Toronto vliegen we naar Schiphol. Dan zijn er onze zoon, kleinzoons Raymond (met camera in de aanslag) en Niels met welkom thuis oma en waar is de medaille? Dan felicitaties en bloemen van burens en tennisvriendinnen, E-mail, telefoontjes, veel begroetingen op straat in Opperdoes en Medemblik; ook al door de publiciteit vooraf via kranten en RTV Noord Holland.

Het was het waard en allemaal dankzij die donor, die mijn leven en dat van vele anderen gered heeft en mij (ons) in staat stelde dit allemaal mee te mogen maken.

Want: DONOREN REDDEN LEVENS; dat staat voor mij als een paal boven water; sta jij, staat u, al als donor geregistreerd?

Meiny Hus

Het bestuur en de redactie wensen u

pretisse feestdagen

en

een gezond en sportief 2006

Clubactiviteiten 2006 (concept) stand op 10 december 2005

zondag 8 januari	Nieuwjaarsreceptie aanvang 15.00 uur
dinsdag 24 januari	presentatie over onderkoeling aanvang 20.00 uur
dinsdag 21 februari	presentatie meteorologie (onder voorbehoud) aanvang 20.00 uur
dinsdag 14 maart	voorjaarsvergadering aanvang 20.00 uur
eind maart-begin april	SW vergadering/regels wedstrijdzeilen
zaterdag 22 april	werkdag aanvang 09.00 uur
zaterdag 29 april	Koninginnerace. opening zeilseizoen
weekend 3 t/m 5 juni	Pinkster toertocht
vrijdag 23 juni	gehandicapten zeilen 1 ^e dag aanvang 08.00 uur
zaterdag 24 juni	gehandicaptenzeilen 2 ^e dag aanvang 08.00 uur
zaterdag 7 oktober	werkdag aanvang 09.00 uur
dinsdag 17 oktober	najaarsvergadering
zaterdag 21 oktober	mosselavond, aanvang 19.00 uur

Wedstrijdplanning 2006 (stand op 10 december 2005)

Wedstrijden WVA

Koninginnerace 29 april (zaterdag)
1^e dinsdagavond wedstrijd 2 mei
Open Clubkampioenschap 10 & 11 juni
Havenwedstrijd 20 juni
Amstelmeer Trophy 19 & 20 augustus
MWV – WVA Centaurwedstrijden 9 & 10 september
Palingrace 17 september

Wedstrijden MWV

Clubkampioenschappen nog niet bekend
Open Marine Kampioenschappen nog niet bekend
Westwadrace nog niet bekend
Sloepen wedstrijden 17 & 18 juni
Haaks wadden nog niet bekend
Sluitingswedstrijden 2 & 3 september

Andere belangrijke evenementen

SPA Regatta: 24 t/m 28 mei
Volvo Ocean In Port Race (Rotterdam) 11 juni
Volvo Ocean Race Start 9^e etappe 15 juni
Sneekweek 5 t/m 10 augustus
24-uurs IJsselmeer 25 & 26 augustus